

DICED i nowa światowa konstytucja

21 kwietnia 2012

Jestem pewna, że jest wielu Amerykanów, którzy nie wiedzą lub nie zależy im na tym żeby wiedzieć czym jest „Projekt Międzynarodowego Przymierza ds Środowiska i Rozwoju” (“The Draft International Covenant on Environment and Development” (DICED)), a powinni. Niektórzy nazywają to przymierze “Agendą 21 na sterydach”, podczas gdy inni widzą je jako „konstytucję globalnego zarządzania środowiskiem”.

Pierwsza wersja Przymierza została przedstawiona Organizacji Narodów Zjednoczonych w 1995 roku z okazji ich 50 rocznicy. Wierzano wtedy, że stanie się ono dokumentem do negocjacji dla globalnego traktatu ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju. Czwarta wersja Przymierza, wydana 22 września 2010, została napisana by kontrolować wszelki rozwój związany ze środowiskiem „najwyższą formę prawa dla całej ludzkiej działalności”.

79 artykułów przymierza, opisanych szczegółowo na 242 stronach, bierze zasady zrównoważonego rozwoju opisane w Agendzie 21 i przekształca je w prawo międzynarodowe, które będzie nadrzędne wobec wszystkich konstytucji w tym amerykańskiej konstytucji [polskiej również, R1. Art. 9. „Rzeczpospolita Polska przestrzega wiążącego ją prawa międzynarodowego.” R3. Art. 87: „Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia.”].

Wszyscy sygnatariusze, w tym USA, staną się centralnie planowanymi, socjalistycznymi krajami, w których wszystkie decyzje są podejmowane w ramach zrównoważonego rozwoju.

We współpracy z Kartą Ziemi i Fundacją Elizabeth Haube

Polityki Ochrony Środowiska oraz Prawa z Kanady, przymierze zostało wydane przez International Council on Environmental Law (ICEL) z Bonn, w Niemczech oraz Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody (IUCN) z siedzibą w Gland, Szwajcaria i Cambridge, Wielka Brytania. Agencje federalne, które są członkami Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody (IUCN) to Departament Stanu USA, handlu, rolnictwa (Forest Service), spraw wewnętrznych (Fish and Wildlife, National Park Service) oraz Agencja Ochrony Środowiska (EPA). Te same agencje należą do Rady Białego Domu "White House Rural Council" i nowo powstałej "Council on Strong Cities, Strong Communities" (Executive Order, 15 marca 2012).

Projekt przymierza jest planem "utworzenia uzgodnionego jednolitego zbioru podstawowych zasad, takich jak" kodeks postępowania „używany w prawie cywilnym wielu krajów o socjalistycznej lub technokratycznej tradycji, który pozwoli na kierowanie państwami, międzyrządowymi organizacjami, oraz osobami fizycznymi."

Autorzy opisują Przymierze jako „żywy dokument”, plan, który zostanie przyjęty przez wszystkich członków Organizacji Narodów Zjednoczonych. Piszą, że globalne partnerstwo koncentrujące się na „społeczno-gospodarczych filarach” jest niezbędne do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju. Autorzy są bardzo ostrożni, unikając zwrotu „Rząd Światowy”, jednocześnie pisząc na str. 36, że właściwe zarządzanie jest konieczne na wszystkich poziomach „od lokalnego do globalnego."

Przymierze przeszło przez proces czterech poprawek, w 1995, 2000, 2004 i 2010, pod wpływem Światowego Szczytu ds Zrównoważonego Rozwoju, idee kontroli rozwoju i inżynierii społecznej Narodów Zjednoczonych „równając zasady dla międzynarodowego handlu i tworząc wspólne podstawy dla stanowienia prawa w przyszłości."

– Art. 3 proponuje aby cała kula ziemską była pod „ochroną prawa międzynarodowego".

- Art. 11 opisuje „równość” i „równe podejście” czyli słowa kodowe dla komunizmu.
- Art. 16 Wymaga by wszystkie kraje członkowskie przyjęły zachowanie środowiska naturalnego do wszystkich narodowych decyzji.
- Art. 20 Wymaga by wszystkie narody „łagodziły negatywne skutki zmian klimatu.” Jeśli ratyfikujemy ten dokument, będziemy zmuszeni do walki z nieistniejącymi, podobno stworzonymi przez człowieka, zmianami klimatu.
- Artykuł 31 wymaga likwidacji ubóstwa poprzez transfer bogactwa z krajów rozwiniętych do krajów rozwijających się.
- Artykuł 32 wymaga recyklingu.
- Artykuł 33 wymaga by wszystkie kraje zliczały „wielkość populacji ludzkiej i czy środowisko jest w stanie ją utrzymać oraz wdrażały środki, które zapobiegają przekraczania tych poziomów”.
- Art. 33 nakreśla długoterminowe przesiedlenia i oszacowanie „potencjału utrzymania środowiska.”
- Art. 34 wymaga utrzymania otwartego i niedyskryminacyjnego systemu handlu międzynarodowego, w którym „Ceny towarów i surowców odzwierciedlały pełne bezpośrednie i pośrednie koszty społeczne i środowiskowe, ich wydobycia, produkcji, transportu, marketingu, oraz stosownego, ostatecznego zbywania.” kapitalistyczny model podaży i popytu nie ma tutaj znaczenia.
- Art. 36 opisuje wojskowe i wrogie działania.
- Art. 39 ustanawia plan zarządzania i dopuszczalne limity wydobycia lub „zbiory transgranicznych zasobów biologicznych.”
- Art. 41 wymaga zintegrowanych systemów planowania, niezależnych od granic administracyjnych krajów, a opiera się

na § 10.5 Agendy 21, który ma na celu „ułatwienie przyznawania gruntów do zastosowań, które zapewniają największe i trwałe korzyści, aby przyczynić się do zrównoważonej i zintegrowanej gospodarki zasobami ziemi.” Procedura oceny oddziaływania została opracowana przez Bank Światowy. „Warstwy wodonośne, drenaże, obszary przybrzeżne, morskie, nazywane jednostkami ekologicznymi muszą być brane pod uwagę przy przydzielaniu gruntów komunalnych, rolniczych, pod wypas, leśnictwo i inne cele.” Odwodzi się od dopłat do rolnictwa, a także subsydiowania prywatnych przedsiębiorstw. „Planowanie przestrzenne musi przestrzegać zintegrowane wykorzystanie gruntów – infrastruktury, autostrad, kolei, dróg wodnych, tam, i portów. Zagospodarowanie przestrzenne miast i wsi musi zawierać planowanie zagospodarowania opracowane na wszystkich szczeblach administracji rządowej.”

– Art. 48, wymaga by biotechnologia z badania oraz rozwój jak też należności licencyjne były współdzielone. Bezpłatny dostęp i transfer technologii jest również wymagany.

– Art. 51 ujawnia, że będziemy musieli płacić za nowe represyjne wymagania. Jednocześnie artykuł 52 wskazuje, że musimy zapłacić 0,7 procent PKB do Oficjalnej Pomocy Rozwojowej ONZ. To potwierdza zobowiązanie polityczne podjęte w paragrafie 33.13 Agendy 21 w 1992 roku.

– Art. 69 traktuje o rozstrzyganiu sporów przez dowolny sąd, taki jak Stały Trybunał Arbitrażowy, Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości lub Międzynarodowy Trybunał Prawa Morza.

– Art. 71 opisuje proces nowelizacji, który został przekazany do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych. „Sekretarz Generalny będzie dokonywał przeglądu realizacji tego dokumentu, co pięć lat”.

Twórcami projektu Przymierza są Sekretariat ONZ, prawnicy międzynarodowi i amerykańscy profesorowie z Cornell, Princeton, Pace University, Middlebury College, George

Washington University Law School, Bucknell University, University of Indiana, University of Wisconsin-Stevens Point, szkoły teologicznej Meadville, University of the Pacific, dwóch radców prawnych Agencji Ochrony Środowiska oraz dwóch prawników.

Ponieważ projekt Przymierza posiada preambułę i 79 artykułów, jest oczywiście przeznaczony by stać się międzynarodową konstytucją dla globalnego zarządzania, opartego na ucisku sposobu kontrolowania przyrostu ludności, redystrybucji majątku społecznego i wymuszania „gospodarczej równości i sprawiedliwości,” sterowania ekonomią i konsumpcją, kontrolowania zużycia ziemi i wody oraz przesiedleń jako formy społecznej inżynierii.

Autor: dr Ileana Johnson Paugh

Oryginalny dokument DICED: www.uncsd2012.or

Źródło oryginalne: www.canadafreepress.com

Źródło polskie: PrisonPlanet.pl